

การศึกษาทรัพยากรเชิงนิเวศวัฒนธรรมในหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง
เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีน

The Study of Cultural Resource Assets in the Laotian Village Tawaraj sub-district Chaiyo
district Angtong Province to Promote to Chinese Tourist

ธัญญรัตน์ มะลาศรี

สุชนา หลงเจริญ

Wei Jingru

Li Tianzhi

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

memory_tu@hotmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ครั้งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทรัพยากรเชิงนิเวศวัฒนธรรมและเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมของหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง เพื่อประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม โดยสอบถามนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวในวัดมหาธาตุ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 392 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิเคราะห์ นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นในด้านกิจกรรม กิจกรรมล่องเรือแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อชมทัศนียภาพสองฝั่งแม่น้ำมีความน่าสนใจในระดับมากที่สุด ด้านประเพณี พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็น่า พิธีพาดหมากมีความน่าสนใจในระดับปานกลาง ด้านเครื่องแต่งกาย นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าสวมเสื้อแขนกระบอก ห่มสไบเฉียง ด้านเครื่องดนตรีและทำรำนักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าเครื่องดนตรีของชาวลาวเวียงมีความน่าสนใจในระดับมาก ด้านอาหาร นักท่องเที่ยวชาวจีนเห็นว่าข้าวต้มลาวมีความน่าสนใจในระดับปานกลาง ด้านสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าวัดเอื้องคงคารามและวัดสุขเกษมธรรมมีการมมีความน่าสนใจในระดับมาก

คำสำคัญ: ทรัพยากรเชิงนิเวศวัฒนธรรม; หมู่บ้านลาว; การท่องเที่ยว; อ่างทอง; นักท่องเที่ยวชาวจีน

ABSTRACT

This research aims to study and compare the motivation factors of Chinese tourists who travel to visit historical park of Phra Nakhon Si Ayutthaya in Ayutthaya. The research tools consist of questionnaires. The sample size is 392 people. The researcher analyzes data by means of finding the average percentage and the standard deviation. The survey result in each factor that motivate Chinese tourists come to visit in the Laotian Village, Tawaraj sub-district, Chaiyo district, Angtong Province are as follow.

- 1 .The motivation from an environment is $\bar{x}= 4.28$.
- 2 .The motivation to meet local people is $\bar{x}= 4.14$.
- 3 .The motivation to learn about Thai culture is $\bar{x}= 4.11$.
- 4 .The motivation to tighten family relationship is $\bar{x}= 4.14$.
- 5 .The vacational motivation is $\bar{x}= 4.26$.
- 6 .The motivation from special interests is $\bar{x}= 4.29$.
- 7 .The motivation to be healthy is $\bar{x}= 4.33$.
- 8 .The motivation to gain social status is $\bar{x}= 4.19$.
- 9 .The motivation to give self-reward is $\bar{x}= 4.25$.

Keywords: Cultural Resource; Laotian Village; Travel; Angtong Province; Chinese Tourist

บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทและความสำคัญต่อการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก จากสถิติกรมการท่องเที่ยว พบว่าการนักท่องเที่ยวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวประเทศไทยตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนตุลาคม ปี 2560 มีจำนวนทั้งหมด 8,199,510 คน จากจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด 28,824,753 คน มีรายได้จากการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวจีนมากถึง 44.58 พันล้านบาท จากรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งหมด 1,472,698.81 ล้านบาท และจากระบบฐานข้อมูลแหล่งท่องเที่ยวของกรมการท่องเที่ยว พบว่าในปี 2560 มีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้าท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเฉลี่ย จำนวน 160,586 คนและมีนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้าท่องเที่ยวในจังหวัดอ่างทองเฉลี่ย จำนวน 2,907 คน ซึ่งจะเห็นได้ว่าจังหวัดอ่างทองยังเป็นจังหวัดที่นักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังไม่มากเท่าที่ควร ทั้งๆที่จังหวัดอ่างทองเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมที่มีวัฒนธรรมประเพณีของชุมชนน่าสนใจมากมาย อีกทั้งยังอยู่ในพื้นที่ใกล้เคียงกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักเท่าที่ควร ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความ

ประสงค์ที่จะประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดอ่างทอง โดยเฉพาะหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทองเพื่อให้เป็นอีกหนึ่งทางเลือกให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีน และสนับสนุนให้ชุมชนบ้านลาวเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมแห่งใหม่

The Ecotourism Society (1991) ได้ให้คำจำกัดความการท่องเที่ยวเชิงนิเวศว่า การเดินทาง ไปเยือน แหล่งธรรมชาติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเรียนรู้วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์และธรรมชาติด้วย ความระมัดระวังไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง หรือทำลายคุณค่าของระบบนิเวศ ในขณะเดียวกันก็ช่วย สร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ ส่งผลให้การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกิดประโยชน์ต่อประชาชน

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมคือการท่องเที่ยวไปตามแหล่งวัฒนธรรมของท้องถิ่นต่างๆเพื่อศึกษาเรียนรู้ ชื่นชมในวัฒนธรรมของท้องถิ่นนั้นๆ โดยท่องเที่ยวอย่างเคารพวัฒนธรรมในท้องถิ่น ไม่ล่วงละเมิด ตามที่พยอม ธรรมบุตร (2549: 1) ได้ให้ความหมายการท่องเที่ยว ซึ่งให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวและ สถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางของการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะสนใจวิถีชีวิต มรดกวัฒนธรรม ศิลปะ อนุสาวรีย์ และกิจกรรมนันทนาการของชุมชน ท้องถิ่น นักท่องเที่ยวจะเยี่ยมชมและศึกษาแหล่งประวัติศาสตร์ ศิลปะ มหกรรมและงานแสดงสินค้า หัตถกรรม พิพิธภัณฑ์ทุกประเภท ศิลปะการแสดงและทัศนศิลป์ ตลอดจน แหล่งมรดกต่างๆ

ดังนั้นการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมก็คือการเดินทางไปเยือนตามสถานที่ต่างๆ เพื่อชื่นชม และศึกษา เรียนรู้ วัฒนธรรมที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ อีกทั้งยังต้องระมัดระวังไม่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหรือทำลายระบบนิเวศ และวัฒนธรรมในท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งยังเป็นการช่วยสร้างรายได้และโอกาสให้คนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้คนใน ท้องถิ่นรักและหวงแหน อนุรักษ์พื้นที่ของตนในทางอ้อมอีกด้วย

ในการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมหน่วยงานหรือรัฐบาลส่วนที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดทำแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนามีการจัดสรรงบประมาณการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวในด้านการพัฒนาทาง กายภาพควรมีการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ เส้นทางการเดินทาง และสาธารณูปโภค ต่าง ๆ ในสถานที่ท่องเที่ยวให้ พร้อมสำหรับการบริการนักท่องเที่ยว ดังการศึกษาของรอดแจ่ม (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่องเส้นทางการท่องเที่ยว เชิงศิลปวัฒนธรรม อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมา ท่องเที่ยวและเส้นทางการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจมาท่องเที่ยว ได้แก่ ค่าบอกล่า การแสวงหาสถานที่ทำบุญ การมาไหว้พระ การชมโบราณสถานและศึกษาศิลปวัฒนธรรม มีคน รู้จักชักชวน มาให้อาหารปลา ทราบจากสื่อออนไลน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ตามไหล่ทาง มาซื้อสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ ท้องถิ่น หนังสือแนะนำการท่องเที่ยว เส้นทางผ่านการแนะนำจากรายการโทรทัศน์ และตั้งใจมารับประทาน

อาหาร ข้อเสนอแนะของรอตแฌ์ม จากการศึกษา คือหน่วยงานราชการในระดับท้องถิ่น ควรมีการสำรวจความต้องการของชุมชนถึงความพร้อมในการปรับปรุง พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวในระยะยาวเพื่อการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน หน่วยงานราชการระดับท้องถิ่นหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

วัฒนธรรมในท้องถิ่นต่างๆเป็นอีกมรดกหนึ่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวให้มาเยี่ยมชมได้เป็นอย่างดี ดังนั้น จึงควรสนับสนุนให้คนในท้องถิ่นหันมาดูแลฟื้นฟูวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนให้คงยืนอยู่ต่อไป โดยต้องมีแผนยุทธศาสตร์ที่รัดกุมและรอบคอบ ตามผลการศึกษาแนวคิดของกาญจนา แสงลัสมสุวรรณ และศรัณยา แสงลัสมสุวรรณ (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่องการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน พบว่า การวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงมรดกทางวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ที่ต้องพัฒนาประเทศไทย เพราะนอกจากการท่องเที่ยวจะเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้และนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทย

มัชฌิมา อุดมศิลป์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจของนักท่องเที่ยว ที่มาเที่ยวในชุมชน คลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ศึกษาการปฏิบัติที่เป็นเลิศของชุมชนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม และศึกษาแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม ผลการวิจัยพบว่า 1) แรงจูงใจของนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวในชุมชนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงครามในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก (ด้านความประทับใจ ด้านกิจกรรม การท่องเที่ยว ด้านสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านความสามารถในการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว) 2) การปฏิบัติที่เป็นเลิศของชุมชนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม เป็นต้นแบบในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากร ป่าชายเลน ความมีจิตสาธารณะของชุมชนในความร่วมมือและการจัดการ รวมไปถึงการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็งของสมาชิกในชุมชนในการทำปะกิดคลองโคนจากภูมิปัญญาชาวบ้าน จนมีชื่อเสียงโด่งดัง และการใช้ชีวิตแบบพอเพียง 3) แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนคลองโคน จังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าควรมีการส่งเสริมประชาสัมพันธ์ให้มากกว่านี้ เพื่อให้เกิดการกระจายตัวของนักท่องเที่ยวอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นหน่วยงานและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องระดับจังหวัดควรเร่งรัดและสนับสนุนส่งเสริมประชาสัมพันธ์อย่างจริงจังและควรประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอ ควรมีการฝึกอบรม หรือมีโครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยชุมชนเนื่องจากว่าการท่องเที่ยวเป็นการท่องเที่ยวที่อาศัยทรัพยากรทางธรรมชาติที่ผนวกเข้ากับวิถีชีวิต วัฒนธรรมของชุมชน ดังนั้นหน่วยงานและภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ควรให้การสนับสนุนชี้แนะแนวทางให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของจังหวัดและเชื่อมโยงกับแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นการพัฒนาคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชนนั้นๆ ควบคู่ไปกับการพัฒนาด้านการคมนาคม ตลอดจนพัฒนาด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมถึงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ให้กับนักท่องเที่ยว

การประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวให้กับนักท่องเที่ยวนั้นเป็นสิ่งสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก เนื่องจากงานวิจัยที่กล่าวมาข้างต้นล้วนกล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยดังนี้ 1) คนรู้จักชักชวน 2) ทราบจากสื่อออนไลน์ 3) ป้ายประชาสัมพันธ์ตามไหล่ทาง 4) หนังสือแนะนำการท่องเที่ยว 5) เป็นเส้นทางผ่านการแนะนำจากรายการโทรทัศน์ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่างานวิจัยเรื่องการศึกษาทรัพยากรเชิงนิเวศวัฒนธรรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีนในหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง ถือเป็นจุดเริ่มต้นของการเผยแพร่สถานที่ท่องเที่ยวทางนิเวศวัฒนธรรมแหล่งใหม่ให้กับนักท่องเที่ยวชาวจีน ผ่านสื่อออนไลน์และหนังสือแนะนำที่ชาวจีนสามารถเข้าถึงได้

จากเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศผู้วิจัยสามารถนำผลการศึกษามาวิเคราะห์ข้อมูลในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมลาวเวียงของหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง ดังนี้ 1) พัฒนารูปแบบและผลิตภัณฑ์โอท็อปให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวจีน 2) การวางแผนจัดการกับสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ ที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้ามาท่องเที่ยวหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทองของชาวจีน รวมทั้งการวางแผนการการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและประชาสัมพันธ์แหล่งทรัพยากรเชิงนิเวศวัฒนธรรมเพื่อการอนุรักษ์อย่างยั่งยืน 3) หากจุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีน และพัฒนาทรัพยากรนิเวศวัฒนธรรมที่มีอยู่ให้ตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว อาทิ การให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสกับธรรมชาติและวิถีชีวิตสองฝั่งริมแม่น้ำเจ้าพระยา การวางแผนในการสร้างโฮมสเตย์ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวชาวจีนได้มาสัมผัสกับวิถีชีวิตของชาวลาวเวียง

วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทรัพยากรเชิงนิเวศวัฒนธรรมในหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวจีนในหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการกำหนดพื้นที่เพื่อทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลภายในหมู่บ้านลาว ตำบลไชโย อำเภอเทวราช จังหวัดอ่างทอง ในด้านข้อมูลการท่องเที่ยว สถานที่ท่องเที่ยว เพื่อที่จะหาแนวทางการวิจัยที่เหมาะสม

ในพื้นที่ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปและข้อมูลทางด้านกายภาพ ประเพณี วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นดังกล่าว ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในวัดมหาธาตุ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 392 คน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้วางแผนเพื่อดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยศึกษาข้อมูลพื้นฐานจากเอกสาร สัมภาษณ์ สังเกต และลงพื้นที่ ควบคู่กับการศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยจัดทำเค้าโครงวิจัยและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองซึ่งได้แบบสอบถามคืนจำนวน 392 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

เมื่อได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของข้อมูลทั้งหมดนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการแจกแจงความถี่ และค่าสถิติร้อยละ (Percentage)
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อสถานที่ท่องเที่ยวในหมู่บ้านลาวตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทอง โดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD.) ซึ่งมีเกณฑ์การแปลผลดังนี้
ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับความน่าสนใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับความน่าสนใจมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับความน่าสนใจปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับความน่าสนใจน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับความน่าสนใจน้อยที่สุด

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การศึกษาทรัพยากรเชิงนิเวศวัฒนธรรมในหมู่บ้านลาวตำบลเทวราชอำเภอไชโยจังหวัดอ่างทองเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวจีนสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนต่อทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราชอำเภอไชโยจังหวัดอ่างทองด้านกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยว ชาวจีนพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่ากิจกรรมล่องเรือแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อชมทัศนียภาพสองฝั่งแม่น้ำมีความน่าสนใจในระดับมากที่สุดเนื่องจากนักท่องเที่ยวมีความต้องการที่จะใกล้ชิดกับธรรมชาติสัมผัสกับความสวยงาม

ของธรรมชาติส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่ากิจกรรมล่องเรือแม่น้ำเจ้าพระยาชมทัศนียภาพสองฝั่งแม่น้ำมีความน่าสนใจในระดับมากที่สุด

ส่วนกิจกรรมล่องเรือแม่น้ำเจ้าพระยาเพื่อตกปลามีความน่าสนใจในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ Zhang Tianying . He Zhen (2015) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย กล่าวว่าวัฒนธรรมตกปลาในประเทศจีนนั้นมีมาอย่างยาวนาน กว่าห้าพันปี การตกปลาสำหรับชาวจีนจึงถือเป็นทั้งกิจกรรมการสันทนาการอย่างหนึ่ง ทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนจำนวนมากสนใจกิจกรรมการตกปลาริมแม่น้ำเจ้าพระยา

อีกทั้งนักท่องเที่ยวเห็นว่าสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกมีความน่าสนใจในระดับมาก สอดคล้องกับผลวิจัยของ Zhang Zhengsi (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องนโยบายทางการตลาดของตลาดนัดจตุจักรที่มีต่อนักท่องเที่ยวชาวจีนพบว่านักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึกของสถานที่นั้นๆ

กิจกรรมชมสวนผักและผลไม้ปลอดสารพิษมีความน่าสนใจในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวชาวจีนส่วนใหญ่มีความสนใจกิจกรรมชมสวนผักและผลไม้ปลอดสารพิษ มีความน่าสนใจในระดับปานกลาง เนื่องจากผักและผลไม้เหล่านั้นมีให้เห็นได้โดยทั่วไปในประเทศไทย จึงไม่มีแรงดึงดูดต่อนักท่องเที่ยวมากพอ

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในหมู่บ้านลาว ตำบลเววราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทองด้านประเพณีของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวจีน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าพิธีพืชมงคลมีความน่าสนใจในระดับปานกลาง และนักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าพิธีไหว้ศาลปู่ตาพ่อสร้อยาวงศ์ มีความน่าสนใจในระดับปานกลาง จากผลงานวิจัยของสอดคล้องกับผลวิจัยของ Ma Xiaoyan (2008) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความเชื่อของชาวจีนในปัจจุบัน พบว่า ชาวจีนไม่นับถือศาสนาแต่จะเน้นที่ความกตัญญูและนับถือบรรพบุรุษมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งชาวจีนที่ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาส่วนใหญ่แล้วจะมองว่าตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ทุกคนเกิดมาสามารถที่จะควบคุมชะตาชีวิตของตนเองได้ อีกทั้งประเพณีที่จัดขึ้นไม่ตรงกับช่วงวันหยุดยาวของชาวจีน นักท่องเที่ยวชาวจีนจึงไม่ค่อยให้ความสนใจต่อกิจกรรมด้านประเพณี

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในหมู่บ้านลาว ตำบลเววราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทองด้านเครื่องแต่งกายของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวจีนพบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าสวมเสื้อแขนกระบอก ห่มสไบเฉียง มีความน่าสนใจในระดับปานกลาง และนักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าผ้าซิ่นครึ่งเข่ามีความน่าสนใจในระดับปานกลาง เนื่องจากเครื่องแต่งกายดังกล่าวมีความใกล้เคียงกับเครื่องแต่งกายของชาวไทย ส่งผลให้นักท่องเที่ยวไม่ค่อยให้ความสำคัญหรือสนใจเท่าที่ควร

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทองด้านเครื่องดนตรีและทำรำของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวจีน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าเครื่องดนตรีของชาวลาวเวียงมีความน่าสนใจในระดับมาก ส่วนการรำยรำของชาวลาวเวียงมีความน่าสนใจในระดับปานกลาง ในส่วนของเครื่องดนตรีและทำรำ ประเทศจีนนับตั้งแต่อดีตกระทั่งถึงปัจจุบันเป็นประเทศที่ให้ความสำคัญกับดนตรี และการรำยรำ ดังนั้นนักท่องเที่ยวชาวจีนจึงให้ความสำคัญกับดนตรีและการรำยรำเป็นอย่างมาก

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทองด้านอาหารของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวจีน พบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นต่อขนมต้มลาว ขนมปาด ข้าวต้มมัดใต้ และปลาร้ามีความน่าสนใจในระดับปานกลาง เนื่องจากนักท่องเที่ยวชาวจีนไม่ชื่นชอบอาหารที่มีความเหนียว ส่วนอาหารคาวที่ปรุงด้วยปลาร้าเป็นหลักแบบลาวเวียง ชาวจีนไม่ค่อยคุ้นชินกับกลิ่นและรสชาติเพราะเป็นเครื่องปรุงที่ไม่มีในประเทศจีน ส่งผลให้นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศจีนไม่ชอบอาหารของชุมชนบ้านลาวเท่าที่ควร

ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวชาวจีนเกี่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมในหมู่บ้านลาว ตำบลเทวราช อำเภอไชโย จังหวัดอ่างทองด้านสถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวชาวจีนพบว่านักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าวัดเอื้องคงคาราม มีความน่าสนใจในระดับมาก ส่วนวัดสุขเกษมธรรมนิกรามนักท่องเที่ยวชาวจีนมีความเห็นว่าความน่าสนใจในระดับมากเช่นกัน

สรุปผลการศึกษา

จากผลการสำรวจจะเห็นได้ວ່านักท่องเที่ยวชาวจีนสนใจและชื่นชอบกิจกรรมที่ต้องสัมผัสกับธรรมชาติของหมู่บ้านลาว วัดวาอาราม และด้านดนตรีมากกว่ากิจกรรมด้านประเพณี ด้านเครื่องแต่งกาย การรำยรำ และด้านอาหาร เนื่องจากความเคร่งเครียดจากการทำงานและการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบัน ทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนต่างแสวงหาความสุขจากการท่องเที่ยวไปตามแหล่งธรรมชาติ หรือกิจกรรมพักผ่อนหย่อนใจที่เป็นธรรมชาติ ส่วนกิจกรรมด้านอื่นๆ เช่น ด้านประเพณี ด้านการแต่งกาย การรำยรำและด้านอาหารมีข้อจำกัดต่างๆอันเนื่องมาจากความแตกต่างของวัฒนธรรม และความคิด ทำให้ไม่ค่อยได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากที่ควร ดังนั้น หากต้องการดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนให้มาเยือนยังหมู่บ้านลาว ควรจะประชาสัมพันธ์สถานที่ท่องเที่ยว และกิจกรรมที่อยู่ใกล้เคียงกับธรรมชาติมากกว่าวัฒนธรรมประเพณีต่างๆ เช่น ปรับปรุงภูมิทัศน์ริมน้ำ เปิดร้านอาหารหรือร้านกาแฟริมน้ำ จัดกิจกรรมล่องเรือชมทิวทัศน์และวิถีชีวิตริมฝั่งคลองของคนในชุมชน เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

- 1.หน่วยงานในระดับท้องถิ่นควรมีการสำรวจความพร้อมและปรับปรุงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภายในหมู่บ้านเพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติได้เข้ามาเที่ยวชม
- 2.ชาวบ้านในหมู่บ้านควรมีการส่งเสริมให้ลูกหลานรักในความเป็นลาวเวียง ในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านภาษา วัฒนธรรม ประเพณี ดนตรี การแต่งกาย และอาหาร ให้เป็นวัฒนธรรม ดำรงความเป็นลาวเวียงอยู่สืบไป
3. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ควรมีการปรับปรุงสถานที่ให้มีจุดบริการให้อาหารปลา ที่นั่งสำหรับชมทิวทัศน์ริมสองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา
4. ควรมีการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในหลายๆรูปแบบเพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้จักทั้งในประเทศและต่างประเทศ
5. ควรมีร่วมมือเพื่อการท่องเที่ยวเกี่ยวกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขยายเส้นทางทางการท่องเที่ยว โดยให้บ้านลาว เป็นสถานที่ท่องเที่ยวจุดหนึ่งในเส้นทางท่องเที่ยวของจังหวัดอ่างทอง

References

- กาญจนา แสงลิ้มสุวรรณ และ ศรีญา แสงลิ้มสุวรรณ. (2555). การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน วารสารนักบริหาร.กรุงเทพ : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ชุมพล รอดแจ่ม. (2555). เส้นทางท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี.กรุงเทพ: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- นงลักษณ์ จันทาภากุล นรินทร์ สังข์รักษา. การศึกษาศักยภาพในการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนบ้านหัวเขาจีนจังหวัดราชบุรี .วารสารวิทยบริการ.ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. 2556. ปีที่ : 24 ฉบับที่ : 2 : 143-156
- พยอม ธรรมบุตร.(2549). เอกสารประกอบการเรียนการสอนเรื่องหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มัชฌิมา อุดมศิลป์. (2555). แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนคลองโคนจังหวัดสมุทรสงคราม. การศึกษาอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Ma Xiaoyan. (2008). On The Belife of Contemporary Chinese People. Shandong University.

The Ecotourism Society. (1991). "The Ecotourism Society's Definition." **The Ecotourism Society Newsletter**.

Zhang Zhengshi. (2013). **A Study of CHATUCHAK MARKET Weekend Marketing Research -- A Case Study of Chinese Tourists**. Kunming University of Technology.

Zhang Tianying He Zhen. (2015). **Chinese Tourists to Thailand Travel Satisfaction Research**. Kejifeng.